

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

FACULTY OF INFORMATION TECHNOLOGY

ÚSTAV INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ

DEPARTMENT OF INFORMATION SYSTEMS

**LÍHNUTÍ KÓDU A VÝPOČET ZA DOBY KOMPILACE
V PROGRAMOVACÍCH JAZYCÍCH**

CODE HATCHING AND COMPILE-TIME COMPUTATION IN PROGRAMMING LANGUAGES

SEMESTRÁLNÍ PROJEKT

TERM PROJECT

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. DANIEK ČEJCHAN

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

Ing. ZBYNĚK KŘIVKA, Ph.D.

BRNO 2018

Abstrakt

Do tohoto odstavce bude zapsán výtah (abstrakt) práce v českém (slovenském) jazyce.

Abstract

Do tohoto odstavce bude zapsán výtah (abstrakt) práce v anglickém jazyce.

Klíčová slova

líhnutí kódu, beast, programovací jazyk, vykonávání kódu během kompilace

Keywords

code hatching, beast, programming language, compile-time function execution, CTFE

Citace

ČEJCHAN, Daniek. *Líhnutí kódu a výpočet za doby kompilace v programovacích jazycích*. Brno, 2018. Semestrální projekt. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta informačních technologií. Vedoucí práce Ing. Zbyněk Křivka, Ph.D.

Líhnutí kódu a výpočet za doby kompilace v programovacích jazycích

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně pod vedením pana Ing. Zbyňka Křivky, Ph.D. Uvedl jsem všechny literární prameny a publikace, ze kterých jsem čerpal.

.....

Daniek Čejchan

19. října 2018

Obsah

1	Úvod	2
2	Programovací jazyk Beast	3
2.1	Stručné představení programovacího jazyka Beast	3
2.2	Změny oproti bakalářské práci	3
3	Koncept líhnutí kódu	4
4	Implementace konceptu líhnutí kódu	5
5	Výpočty za doby kompilace v jiných programovacích jazycích	6
5.1	D	6
5.1.1	Generické programování	6
5.1.2	Vykonávání funkcí za doby kompilace	11
5.1.3	Reflexe, typové proměnné	11
5.2	Stručný přehled	13
6	Závěr	14
	Literatura	15

Kapitola 1

Úvod

Tato publikace navazuje na autorovu bakalářskou práci [1], kde je představen a rámcově navržen programovací jazyk Beast a koncept líhnutí kódu. Její přečtení se doporučuje, není však vyžadováno pro porozumění tohoto dokumentu.

Koncept líhnutí kódu je novým konceptem navrženým současně s programovacím jazykem Beast a sjednocuje funkcionalitu spjatou s vykonáváním kódu za doby kompilace, jako například generické programování, reflexe jazyka, volání funkcí během kompilace apod. Koncept je v této publikaci představen znovu, tentokrát z trochu jiné perspektivy, a jeho možnosti jsou srovnávány vůči ostatním kompilovaným programovacím jazykům.

Součástí této práce je také postup v implementaci referenčního kompilátoru Dragon pro jazyk Beast. Zatímco pro bakalářskou práci byla implementována jen minimální funkcionalita nutná k demonstraci základních vlastností konceptu líhnutí kódu, zde rozšiřujeme možnosti jazyka a kompilátoru natolik, aby mohla být efektivně srovnávána a demonstrována síla konceptu líhnutí kódu s ostatními jazyky. K práci je přiložena i aktualizovaná specifikace jazyka v anglickém jazyce.

Kapitola 2

Programovací jazyk Beast

2.1 Stručné představení programovacího jazyka Beast

2.2 Změny oproti bakalářské práci

Kapitola 3

Koncept líhnutí kódu

Kapitola 4

Implementace konceptu líhnutí kódu

Kapitola 5

Výpočty za doby kompilace v jiných programovacích jazycích

V této kapitole srovnáme možnosti konceptu líhnutí kódu se silou ostatních programovacích jazyků, co se výpočtů za doby kompilace týče.

5.1 D

Z doposud prozkoumaných jazyků vykazuje jazyk D možnosti nejbližší podobné těm, které má Beast. Ačkoli se nejedná o všeobecně rozšířený jazyk, je aktivně vyvíjen a udržován od roku 2001¹ a ve své infrastruktuře ho využívají i společnosti jako Ebay a Facebook². Jedná se o silně staticky typovaný kompilovaný jazyk podobný C++, C# nebo Javě. Hlavními rozdíly oproti C++ jsou modulový systém podobný Javě (netřeba psát hlavičkové soubory, deklarace symbolu nemusí předcházet jeho použití v kódu), *garbage collector* a vícenásobná dědičnost omezená pouze na rozhraní.

5.1.1 Generické programování

Generické programování v D je koncepčně podobné tomu v C++. Tedy, šablony zavádějí speciální seznam pro generické parametry; na základě hodnot generických parametrů se vytvoří speciální *instance* dané šablony, která má (v případě funkcí) další, *runtime* seznam parametrů. Takto se dají vytvořit jak generické funkce, tak generické třídy a struktury. Syntakticky je D rozdílné v tom, že nevyužívá klíčového slova **template**, ale seznam parametrů je ve standardních kulatých závorkách umístěn v definici za identifikátor definovaného symbolu; u generických funkcí jsou za sebou tedy dva seznamy parametrů, první generický a druhý *runtime*. Při aplikaci se před seznam generických argumentů (který je opět v kulatých závorkách) přidává vykřičník.

¹Dle https://wiki.dlang.org/Language_History_and_Future

²Dle <https://dlang.org/orgs-using-d.html>

```

1 void genericFunction(int genericArgument)(int runtimeArgument) {
2     writeln(genericArgument, " ", runtimeArgument);
3 }
4
5 struct GenericType(int genericArgument, GenericTypeArgument) {
6     GenericTypeArgument[genericArgument] arrayField;
7 }
8
9 void main() {
10    // Also can write genericFunction!3(5);
11    genericFunction!(3)(5); // Prints "3 5\n"
12
13    GenericType!(3, int) var;
14    var[0] = 1;
15    var[2] = 5;
16 }

```

(5.1) Demonstrace generického programování v jazyce D

Za zmínku ještě stojí také konstrukce **template**³, která by se dala přirovnat ke generickému **namespace**. Díky této konstrukci se dá pod jednu sadu generických parametrů spojit více symbolů. Pokud je v *template* symbol se stejným identifikátorem jaký má *template* sám, nabývá výraz instanciaci *template* namísto jmenného prostoru *template* přímo sémantiku daného symbolu⁴; to efektivně umožňuje definovat generické proměnné nebo výčty (*enums*), ačkoli přímo ty generický seznam parametrů nepodporují.

```

1 template Template(Type) {
2     Type var;
3     void func() {
4         writeln(Type.stringof);
5     }
6 }
7
8 template TemplateVar(Type) {
9     Type TemplateVar;
10 }
11
12 void main() {
13     Template!int.var = 5;
14     Template!short.var = 10;
15
16     Template!short.func(); // Prints "short\n"
17
18     writeln(Template!int.var, " ", Template!short.var); // Prints "5 10\n"
19
20     TemplateVar!int = 5;
21     writeln(TemplateVar!short); // Prints "0\n"
22 }

```

(5.2) Demonstrace konstrukce **template** v jazyce D

Jako generické parametry lze v jazyce D předávat typy, hodnoty struktur a primitivních typů. Dále lze pomocí klíčového slova **alias** předávat sémantiku výrazu zadaného jako argument (sémantikou se myslí cokoli, co výraz v kontextu argumentu zastupoval – typ, proměnnou, přetíženou funkci, ...). Mimo konstrukci **alias** nelze generickými parametry pře-

³<https://dlang.org/spec/template.html>

⁴https://dlang.org/spec/template.html#implicit_template_properties

dávat data obsahující reference (tedy nelze předávat třídy ani struktury obsahující třídy nebo ukazatele).

```
1 void f(string str) {
2     writeln("string ", str);
3 }
4
5 void f(int x) {
6     writeln("int ", x);
7 }
8
9 template T(alias f) {
10     void T() {
11         f(3);
12         f("asd");
13     }
14 }
15
16 void main() {
17     T!f(); // Prints "int 3\nstring asd\n"
18 }
```

(5.3) Demonstrace konstrukce **alias** v jazyce D

Specializace šablon

Kromě konvenčních omezení typem (např. **template T(int x)**) nabízí jazyk D další prostředky pro specializaci šablon. V ostatních jazycích neznámým prostředkem je konstrukce **if(cond)**⁵, která se přidává před tělo definice symbolu. Výraz *cond* v této konstrukci se vykonává za doby kompilace po vyhodnocení generických parametrů; pokud výraz nabývá hodnoty *false*, daná definice je vyřazena z rezolučního procesu.

```
1 void foo(T()) if(T.sizeof < 2) {
2     writeln("A ", T.sizeof);
3 }
4
5 void foo(T()) if(T.sizeof > 3) {
6     writeln("B ", T.sizeof);
7 }
8
9 void main() {
10     foo!byte(); // Prints "A 1"
11     foo!int(); // Prints "B 4"
12     foo!short(); // Error
13 }
```

(5.4) Demonstrace konstrukce **if(cond)** v kontextu specializace generických konstrukcí

Druhým prostředkem je konstrukce **param : expr**. Tato konstrukce se aplikuje na deklaraci generického parametru (*param* zastupuje původní deklaraci). Výraz *expr* může být buď konkrétní hodnota očekávaná u daného parametru nebo výraz pro typový *pattern matching*⁶.

⁵https://dlang.org/spec/template.html#template_constraints

⁶Vychází z https://dlang.org/spec/expression.html#is_expression

```

1 struct S(alias a_, alias b_) {
2     alias a = a_;
3     alias b = b_;
4     int x;
5 }
6
7 void foo(T : int)() {
8     writeln("A");
9 }
10
11 void foo(T : Item[], Item)() {
12     writeln("B ", Item.stringof, " ", T.stringof);
13 }
14
15 void foo(T : S!(a, b), int a, int b)() {
16     writeln("C ", a, " ", b, " ", T.stringof);
17 }
18
19 void foo(T : S!(a, b), int a : 5, alias b)() {
20     writeln("D ", T.stringof);
21 }
22
23 void main() {
24     foo!(int)(); // Prints "A\n"
25     foo!(int[])(); // Prints "B int int[]\n"
26     foo!(S!(2,3))(); // Prints "C 2 3 S!(2,3)\n"
27     foo!(S!(5,"asd"))(); // Prints "D S!(5,"asd")\n"
28 }

```

(5.5) Demonstrace konstrukce `param : expr` pro specializaci generických konstrukcí v jazyce D

Srovnání s jazykem Beast

Generické typy jsou v jazycích D a Beast principiálně totožné, u generických funkcí se ale přístupy rozcházejí. Primárním rozdílem je to, že v jazyce Beast generické parametry sdílejí stejné závorky s *runtime* parametry a nejsou striktně oddělené pořadím (tedy generické a *runtime* parametry mohou být vzájemně prokládány). Nové možnosti uspořádání mohou někdy lépe reflektovat sémantický tok významu parametrů.

```

1 void glVertexes(Buffer(Int)? buffer, @ctime Int dim) {
2     for(Int i = 0; i < buffer.size / dim; i++)
3         #resolve("glVertex" + dim.to(String) + "i")(...buffer[i * dim .. (i+1) *
4             dim].to(StaticArray(Int, dim)).to(Tuple));
5 }
6
7 void main() {
8     Buffer(Int) buf(1, 2, 3, 4, 5, 6);
9     glVertexes(buffer, 2); // Calls glVertex2i(x, y) for each pair in the buffer
10    glVertexes(buffer, 3); // Calls glVertex3i(x, y, z) for each triplet in the
    buffer
11 }

```

(5.6) Nastínění případu, kdy může být intuitivnější umístění generických parametrů za *runtime* parametry

Syntaktické oddělení generických a *runtime* parametrů může být komplikací také ve chvíli, kdy se v existujícím kódu nahrazuje varianta funkce, která má nějaký z parametrů

generický, za variantu, kdy je daný parametr *runtime* a naopak. V takovém případě je kód třeba ručně přepisovat; současná IDE automatizaci tohoto druhu refaktorizace neumožňují.

Tento nový přístup vyžaduje i revizi automatického odvozování typů a *pattern matchingu*. Zatímco oddělený seznam generických parametrů umožňuje například automatické odvození typu u funkce `max`:

```
1 | auto max(T)(T a, T b) {
2 |     return a >= b ? a : b;
3 | }
4 |
5 | auto i = max(3, 5); // T is automatically inferred
```

(5.7) Vzorová implementace generické funkce `max` v jazyce D

...ve sjednoceném seznamu parametrů něco takového možné není. Naivním řešením by tedy bylo:

```
1 | auto max(@ctime Type T, T a, T b) {
2 |     return a >= b ? a : b;
3 | }
4 |
5 | auto i = max(Int, 3, 5);
```

(5.8) Naivní implementace funkce `max` v jazyce Beast

Tato implementace by ale vyžadovala explicitní určení typu ve všech případech. Jazyk Beast proto zavádí klíčové slovo **auto** i do parametrů funkce, takže je možné definovat funkci `max` takto:

```
1 | auto max(auto a, a.#type b) {
2 |     return a >= b ? a : b;
3 | }
```

(5.9)

Sjednocení seznamů parametrů také vyžaduje přehodnocení konstrukcí pro *pattern matching*. Jazyk Beast tento problém explicitně neřeší. V jazyce Beast je také zavedena konstrukce **if**(*cond*), kde podmínka *cond* rozhoduje, zda se daný symbol bude uvažovat v procesu rezoluce. Funkčnost *pattern matchingu* je v jazyce Beast do jisté míry nahrazena tím, že jsou při rezoluci parametru funkce k dispozici data všech předchozích parametrů. V některých případech je tento přístup dokonce silnější:

```
1 | struct Z {
2 |     alias Y = int;
3 |     int x;
4 | }
5 |
6 | void foo(T)(T t, T.Y u) {
7 |     writeln(u);
8 | }
9 |
10 | void main() {
11 |     Z z = Z(10);
12 |     foo!Z(z, 5); // Ok
13 |     foo(z, 5); // Error: cannot deduce
14 | }
```

(5.10) Příklad selhání *pattern matchingu* v jazyce D

```

1 | class Z {
2 |     @static @ctime Type Y = Int;
3 |     Int! x;
4 | }
5 |
6 | Void foo(auto t, t.Y u) {
7 |     print(u);
8 | }
9 |
10 | Void main() {
11 |     Z z;
12 |     z.x = 10;
13 |     foo(z, 10); // Ok
14 | }

```

(5.11) Příklad funkčního ekvivalentního kódu v jazyce Beast

5.1.2 Vykonávání funkcí za doby kompilace

Kompilátor jazyka D obsahuje interpret, který umožňuje vykonávat funkce za doby kompilace (dále CTFE – *Compile Time Function Execution*). Limity interpretovaného kódu nejsou nijak výrazné – lze volat funkce, i rekurzivně, i dynamicky alokovat paměť; nicméně volání I/O funkcí během interpretace vyvolá chybu. Výsledky interpretace lze předávat jako generické parametry, ale s již dříve zmíněnými omezeními, že předávaná data nemohou obsahovat ukazatele. Ačkoli I/O funkce nelze volat během kompilace ani v Beastu, koncept líhnutí kódu netrpí omezením indirekcí v generických parametrech.

Jádrem tohoto omezení je, že D umí během kompilace (s výjimkou běhu interpretu) ukládat a pracovat s daty pouze jako s literály. V jazyce D tedy nelze mít nekonstantní *compile-time* proměnné. Tuto funkčnost do jisté míry realizuje existence konstruktů **static** **foreach**, která umožňuje během kompilace projít prvky zadaného iterovatelného výrazu.

5.1.3 Reflexe, typové proměnné

Jazyk D, stejně jako Beast, podporuje reflexi za doby kompilace v dostatečné míře pro praktické aplikace. Jsou k dispozici např. konstrukty `__traits(allMembers, Class)` navracující členy zadané třídy, `__traits(getOverloads, f)` navracující jednotlivá přetížení dané funkce a další, popsané v dokumentaci jazyka⁷ a standardní knihovny⁸.

Práci s těmito konstrukty v jazyce D ale ztěžuje fakt, že typy (a potažmo *aliases*; aliasem rozumíme jakýkoli výraz se sémantikou) nejsou *first-class citizens*, tedy se s nimi nedá pracovat jako s proměnnými, nedají se ukládat do polí apod. V jazyce D existuje kontejner pro aliasy: jedná se o generiku `AliasSeq`⁹; práce s kontejnerem `AliasSeq` je však značně omezená. Nad takovýmto kontejnerem se nedají používat standardní knihovní funkce a operace nad ním se musí implementovat pomocí rekurzivních šablon. Díky tomu vznikají velké syntaktické rozdíly mezi běžným programováním a prací s reflexí.

Demonstrujme tento rozdíl na příkladu: mějme pole číselných hodnot `int[] arr` a chceme rozhodnout, zda po každém výskytu čísla 5 následuje číslo 3. Implementace funkce by vypadala takto:

⁷<https://dlang.org/spec/traits.html>

⁸https://dlang.org/phobos/std_traits.html

⁹https://dlang.org/phobos/std_meta.html#AliasSeq


```

1 | bool test(int[] arr) {
2 |     int previous = arr[0];
3 |     foreach(int current; arr[1..$]) {
4 |         if(previous == 5 && current != 3)
5 |             return false;
6 |
7 |         previous = current;
8 |     }
9 |
10 |    return previous != 5;
11 | }

```

(5.12)

Podobným způsobem ale v jazyce D nelze řešit například ověření, zda v AliasSeq typů **int** vždy následuje **string**; pro řešení stejným způsobem bychom museli být schopni uchovávat měnit hodnotu **previous**. Možné řešení je toto:

```

1 | // Single-item AliasSeq
2 | template test(Item) {
3 |     enum test = !is(Item == int);
4 | }
5 |
6 | // Multiple-item AliasSeq
7 | template test(Item1, Item2, Items...) {
8 |     static if(is(Item1 == int) && !is(Item2 == string))
9 |         enum test = false;
10 |     else
11 |         enum test = test!(Item2, Items);
12 | }
13 |
14 | pragma(msg, test!(AliasSeq!(int, string, int, string))); // true
15 | pragma(msg, test!(AliasSeq!(int, string, int))); // false

```

(5.13)

Je zřejmé, že rozdíl v syntaxi těchto dvou příkladů je markantní. V jazyce Beast lze díky konceptu líhnutí kódu řešit obojí stejným způsobem, který se neliší od běžného psaní kódu:

```

1 | @ctime Bool test(Type[] arr) {
2 |     Type previous = arr[0];
3 |     for(Type current : arr[1 .. $]) {
4 |         if(previous == Int && current != String)
5 |             return false;
6 |
7 |         previous = current;
8 |     }
9 |
10 |    return previous != Int;
11 | }

```

(5.14)

TODO: mixins, template mixins, variadické funkce

5.2 Stručný přehled

Schopnost	C++	Java	D	Zig	Beast
Generické programování					
<i>Compile-time</i> proměnné <i>runtime shadowing</i> ¹⁰					
<i>CTFE</i> ¹¹					
Typové proměnné					
Reflexe					
<i>Mixins</i> ¹²					

¹⁰*Runtime shadowing*: předávání *compile-time* proměnných za běhu odkazem

¹¹*Compile Time Function Execution*: Vykonávání funkcí za doby kompilace

¹²*Mixins*: vyhodnocování textových řetězců jakožto platný kód jazyka

Kapitola 6

Závěr

Literatura

- [1] Čejchan, D.: Překladač nového modulárního programovacího jazyka. 2017.